

عنوان مقاله:

واکاوی زیبایی شناسی و معناشناسی سبک تکرار در اشعار نازک الملائکه ونیمایوشیج (مطالعه موردی چند قصیده)

محل انتشار:

پژوهشنامه نقد ادبی و بلاغت، دوره 6، شماره 1 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

سید حسین سیدی - استاد زبان و ادبیات عربی دانشگاه فردوسی مشهد

آزاده قادری - دانشجوی دوره دکتری زبان و ادبیات عربی دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

شعر امروز می کوشد بی آنکه محدودیت غلبه وزن و قافیه را متحمل شود، امتیازاتی بیش از آنچه این دو عنصر به شعر گذشته می بخشند، برای خویش کسب کند؛ بر همین اساس از سازکارهای مختلفی سود می جوید که عمده ترینش استفاده از ظرفیت های آوایی و معنایی کلام در مسیر تکرار است؛ این پدیده زبانی با کارکرد خاص خود تاثیر بسزایی در غنای اثر هنری و کمک به خلق زیبایی دارد. این جستار با تکیه بر روش توصیفی تحلیلی، جدا از جنبه لغوی تکرار، ابعاد فنی و معنایی و اهمیت آن را در چند قصیده از نازک الملائکه و نیمایوشیج مطمح نظر قرار داده و به بررسی و شناسایی محورهای تکرار و انواع این شاخصه سبک ساز در زبان شعری شان پرداخته است. هر دو شاعر، این پدیده زبانی را به مثابه یک ابزار زیبایی شناسی، در راستای دو اصل تناسب و هماهنگی و انسجام به کار بسته اند که موجب تحرک متن به سوی موسیقی و نهایتا انتقال معنی شده است؛ بنابراین، با موسیقی درونی شعرشان همگراست و اثرگذاری معنا را افزایش می دهد؛ همچنان کارکرد اسلوب تکرار در دو محور معنایی و موسیقایی نمود یافته و در سطوح (واج کلمه عبارت)، در شعر هر دو یافت می شود.

کلمات کلیدی:

شعر، نازک الملائکه، نیمایوشیج، تکرار، معنا، موسیقی، زیبایی شناسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1321754>

